

عنوان مقاله:

راهگشایی هاشمی در تبیین حاکمیت در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 16، شماره 3 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

محمد منصوری بروجنی - استادیار گروه حقوق دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه اصفهان.

فرشید مقیمیان بروجنی - دانش آموخته دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مطالعه حقوق اساسی جمهوری اسلامی ایران با پاره ای تردیدها و انکارهای ناشی از اصل پنجاه و شش قانون اساسی روبروست. مرددین مدعی اند در قانون اساسی ایران، حاکمیت ملی محلی نداشته و مفهوم حاکمیت الهی مندرج در اصل پنجاه و شش، در چارچوب حقوقی اصل پنجاه و هفت تجلی یافته و کلیه نهادها را منحل در اراده مطلق ولی فقیه کرده است. گروهی از مخالفان و گروهی از هواداران جمهوری اسلامی در اجزای این انکار و تردید هم دل اند. به نظر می رسد چنین انکار و تردیدی، مطالعه نظام جمهوری اسلامی ایران در چارچوب حقوق اساسی را ممتنع می کند. سید محمد هاشمی اصل پنجاه و شش را حاکی از ابتدای این نظام بر حاکمیت ملی دانسته است. اگرچه او در کتاب حقوق اساسی جمهوری اسلامی ایران به این ایده نپرداخته، اما با تفکیک ولایت مطلقه فقیه به عنوان نظریه دولت اسلامی از ولی فقیه به عنوان یکی از اجزای حکومت، پیش از دیگران مسیر مطالعه حقوق اساسی ایران را گشوده است. در این مقاله با یک مطالعه دگماتیک دکترا، این راه گشایی متقدم هاشمی در قیاس با سایر شارحین را برجسته کرده ایم. به تناسب این راه گشایی، کوشیده ایم تقریری از اصل پنجاه و ششم قانون اساسی را بسط دهیم. هم چنین به ایراد قائل نبودن امام خمینی به قانون اساسی نوشته پاسخ دهیم.

کلمات کلیدی:

اصل پنجاه و ششم، اصل پنجاه و هفتم، حاکمیت الهی، سید محمد هاشمی، ولایت مطلقه فقیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2104950>

